

sumljive so zaradi tega, ker skoraj nič ne govorijo o japonskih izgubah. Gotovo pa je, da tudi Rusi niso priznawali Japoncem.

V naslednjem prinašamo najvažnejše brzojave o bitki, ki pa so kakor rečeno iz japonskega ali angleškega nezanesljivega vira in še si vrh tega nasprotujejo.

London, 28. maja. Reuterjev urad javlja iz Tsingtava: Po poročilih iz kitajskega vira se je pri otoku Tsusimi v Korejskem prelivu vnela velika pomorska bitka.

Dunaj, 29. maja. Ob tri četrt 2 popoldne je na dunajsko borzo došla iz Londona brzojavka, ki pravi, da so v bitki pri Tsusimi imeli Japonci velikanske izgube in da se je večjem delu ruskega brodogoja posrečilo priti v Vladivostok.

London, 29. maja. „Daily Mail“ je dobil od baje povsem verodostojne strani iz Tokia obvestilo, da je rusko brodogojstvo razbito in več ladij uničenih; ostale ladje so zbežale proti Vladivostoku; Japonci jih zasledujejo.

Petrograd, 29. maja ob pol 12. dopoldne. Poročila iz raznih strani o pomorski bitki so vzbudila tu nepopisno vznemirjenost. Zanesljivo je samo poročilo, da se je udeležilo bitke tudi vladivostško brodogojstvo. Poročilo Reuterjevega urada, da je bil Roždestvenski poražen in da je izgubil eno oklopnico, štiri križarke in ladjodelavnico, tukaj nihče ne verjame. Admiraliteta pravi, da je to skoro nemogoče. Opozarja se zlasti, da je Reuterjev telegram datiran iz Washingtona kot poročilo iz Nagasakija, dočim je japonska vlada prepovedala, pošiljati brzojavke z Japonskega o bitki. Poročilo rimske „Tribune“, da so Rusi poraženi, da so Japonci potopili štiri ruske ladje, več drugih pa poškodovali, se tu sploh ne pripisuje nikakega pomena.

London, 29. maja. Reuterjev biro javlja, da se ni vse brodogojstvo admiral Roždestvenskega udeležilo pomorske bitke. Vse počasneje vozeče ladje je Roždestvenski poslal, da se peljejo okrog Japonske v Vladivostok. Japonci so zgubili eno križarko in deset torpedovk.

London, 29. maja ob pulu 11. dopoldne. Vse vesti o pomorski bitki v korejski ožini je sprejeti z največjo rezervo, ker še ni prav ničesar potrjenega. Gotovo je le, da se je bitka začela, a še ni niti ruskega niti japonskega uradnega poročila.

Pariz, 29. maja. Agenturi „Information“ se poroča iz zasebnega vira: Pomorska bitka se ni bila pri znanem otoku Tsusimi sredi Korejskega preliva, marveč pri otoku istega imena ob japonskem obrežju. Izid bitke ni odločen za nobeno brodogojstvo, na obeh straneh namreč ni ostala nobena ladja popolnoma nepoškodovana.

London, 29. maja. Iz Tokia se javlja uradno: Brodogojstvo admiral Roždestvenskega je večinoma uničeno. 12 ruskih vojnih ladij se je ali potopilo ali so bile ulete. Tudi dve transportni ladji in dve razdiralki torpedovk so se pogrezile. Japonska renta je na današnji borzi poskočila za 2½ %.

London, 29. maja. Zasebne brzojavke trde, da so Rusi izgubili tudi admiralno ladjo in tri križarke; mnogo drugih ladij je poškodovanih. Tudi izgube Japoncev so velikanske.

Tokio, 29. maja polu 3. popoldne: V bitki so se potopile sledeče ruske ladje: Oklopnica „Borodino“ in „Imperator Aleksander III.“, oklopne križarke: „Admiral Nahimov“, „Dimitrij Donskoj“ in „Vladimir Monomah“, obrežna oklopnica „Admiral Uzakov“, kriti križarji „Svjatlava“ in „Zemčug“, prevozne ladje „Kamčatka“ in „Irtesin“. Japonci so si osvojili sledeče ruske ladje: oklopnico „Orel“ in „Nikolaj I.“, obrežni oklopnici „Admiral Apraksin“ in „Admiral Senjavin“. — Izguba Rusov znaša: deset ladij potopljenih, štiri ulete.

London, 29. maja. Togo je došel proti Sanghaju bežeče ruske ladje in jih potopil po hudem boju. Ladja „Knez Suvarov“, na kateri

je bil Roždestvenski, je bila kmalu popolnoma premagana. Razstrelili so jo v zrak, da se jim ni bilo treba udati. — Ušle so samo: ena oklopnica in tri križarke.

London, 29. maja. O razvoju bitke v korejski cesti se poroča: Ko je priplul Roždestvenski v Korejsko morisko ožino, bila je na morju huda megla kakor je sploh v tem vodstvu spomladi. Togo, ki sploh ni zapustil japonskih voda, je še-le na poročilo, da se bliža Roždestvenski Korejski moriski ožini, zapustil japonsko bojno luko Moji in plul Rusom nasproti. Medtem je prihitel tudi podadmiral Kamimura s svojimi križarkami iz Tihega oceana in zastavil Rusom povratek. Spredej je bil Togo, zadi Kamimura. Vseled megle so se Japonci mogli zelo približati ruskemu brodogojstvu ter so uspešno napravili torpedne napade.

Pariz, 29. maja. O pomorski bitki ni tukaj nikakih zanesljivih poročil. Iz dosedaj došlih je razvidno, da je Togo presenetil en del ruskega brodogoja. Ena ruska oklopnica je zadela ob mino, katere so nastavili Japonci.

London, 29. maja. Tukaj sploh ni nikakih zanesljivih poročil. Mogoče, da je bila velika bitka, mogoče je pa tudi, da so se samo slabše in počasnejše ladje ruskega brodogoja udeležile boja, ker so se lahko rešile vse hitrejše in močnejše ruske ladje v Vladivostok. (To zveni že drugače! Opom. uredništva).

London, 29. maja. Iz Tokia se poroča: Poveljnik tretjega ruskega brodogoja admiral Nebogatov je ujet in z njim 3000 ruskih pomorščakov. O admiralu Roždestvenskiju pa se misli, da je ušel.

London, 29. maja. Istemu poročilu Togovemu, da je njegovo brodogojstvo nepoškodovano, se ne sme verjeti. V London so došla brzojavna poročila iz Tokia, ki poročajo, da so Japonci zgubili tri križarke in najmanj dvanajst torpedovcev, ki so se ali potopile, ali pa se za bojevanje ne bodo mogle več uporabiti.

Politični ogled.

Državni zbor. V soboto, dne 27. t. m. je zboroval na Dunaju ministrski svet. Ni še sklenjeno, kdaj se skliče zbornica, a sodijo da sredi junija. Zbornica reši zakon o kongru, začasn timer račun in nekaj manjših predlog. Če se doseže sporazumljenje z Ogrsko, prične zbornica razpravljati tudi o trgovinskih pogodbah in ni izključeno, da izvolijo v poletnem zasedanju delegate.

Slovansko bogoslužje. Škofje iz goriske, zagrebške in zadrške nadškofije so poklicani v Rim, kjer se posvetujejo, kako urediti vprašanje o bogoslužju v staroslovenskem jeziku. Posvetovanja so tajna in vseled tega je vse laž, kar pišejo protiverski listi o teh zborovanjih.

Kaj hočejo češki kmetje? Na kmetskem zborovanju v Komotavi je govoril dež. posl. Zuleger. Zemljiški posestniki imamo v Avstriji brez Ogrske okoli 4000 milijonov goldinarjev vknjiženega dolga. V teku zadnjih 20 let se je dražbenim potom prodalo 230.000 posestev. Vsako leto je plačati 240 milijonov goldinarjev obresti od dolgov, kar samo že presega trikratni znesek katastralnega čistega dobička iz zemljišč. Če se zraven računajo menični dolgovi, nevknjiženi in zasebni dolgovi, tedaj dobimo pretužno sliko našega kmetskega stanu. Če bo šlo tako naprej, se dolgovi pomnože vsako leto za 120 milijonov gld. in mi bomo prisiljeni, da kot berači zapustimo domovino. Najzadnji čas je, da se potisnejo poljedelske in sploh gospodarske težnje v ospredje. Izviti se moramo iz jako visoke politike in moramo vse kmete spraviti pod en klobuk, moramo jih združiti in ne razdvajati. Mi hočemo državi dati kmetski značaj v postavodajstvu in pa v upravi. Mi hočemo odločevati, kdo se naj voli, kdo naj bo minister! To so resne in odločne besede. Tudi mi slovenski kmetje se ne smemo prepirati, kakor boče „Štajerc“, ampak združevati se nam je treba. Mi smo slovenski kmetje, to hočemo ostati, zraven pa se boriti za svoj stan!

Poroka nemškega prestolonaslednika. Dne 6. junija bo v Berlinu poroka

namškega prestolonaslednika Viljema s princesinjo Cecilijo iz rodovine velikih vojvod Meklenburg-Sverin. Tem povodom bodo velike slavnosti po celi nemški državi. V Berlinu se začnejo slovesnosti že dne 3. junija. Vsi vladarji odpošljejo svoje zastopnike k poroki. Našega cesarja bode zastopal prestolonaslednik Franc Ferdinand. Naš cesar je poklonil poročenemu paru kot ženitovanjsko darilo krasno kočijo faeton. Zenin Viljem je star 23 let, njegova nevesta Cecilija 19 let.

Dopisi.

(Dalje in konec.)

Sv. Jurij ob Ščavnici. (R a z n o.)
3. V političnem življenju je pri nas kakor zdaj že povsod. Hud boj imamo z bračkovci ali štajercijanci. V občini Sv. Jurij n. pr. so bile že lanskega septembra občinske volitve, a še zdaj ne veljajo vsled rekurza bračkovcev. Takrat so štajercijanci sijajno propali, zdaj pa hodijo kakor veš, zlasti ker ne morejo najti tehtnega vzroka za razveljavo volitev. Posebno žalosten hodi jamički Slavič (ali: Slawitsch), ki bi strašno rad bil rihtar. Miki biserjanski bo pa itak nemara znorel, če bodo septemberske volitve veljale. Mladi Sinko je že pri volitvah rjovel, kako bo še-le, če iste obveljajo. Karlek Kreftov jim je še najbolj pameten, a tiha voda je, ki zelo dere. Škoda, da se je ta mož tako prelevil!

O toti bračkovci! Kak so smešni v kolen-drah! Oče Bračko ali Wratschko rad pride gledat svojih vrlih sinekov; hotel ima pri Kreftovem Karleku, včas tudi pri Slanovki na Jamni. Nekega dne mu je šel slavn kütinski „gemeindevorsteher“ Matjašič (kak je le to, da se ne piše Matiaschütz!) daleč proti, da se je potem smel z njim peljati k Sv. Juriju. To je človek, ki se pre nikogar ne „šona“, gospodu orehovskemu preroku pa gre tako ponižno proti! Matjašič je grozen stric! Vse bi moralo tako plesati, kakor on s pleči miga. Slišimo praviti, da se je nedavno spravil nad velespoštovanega in za šolo prezasluznega g. Vuka, načelnika krajnega šolskega sveta pri Sv. Duhu kakor tudi nad tamošnje učiteljsko obojbo. Ker jim drugače ni mogel do živega, jih je pa pri šolskih oblastih tožil. Seveda je dobil po nosu, na priziv pa še enkrat! Ali se to spodobi za „rihtarja“?

Bračkijanci zdaj na vso moč delajo zoper imenovanje slovenskega notarja za Gornjo Radgono. Od narodne strani so se pa na občinske urade poslale pole za podpise, naj bi se naši poslanci odločno potegnili za slov. notarja. Matjašič je to polo odklonil, rekši: „Saj nam ga ni treba!“ Matjašič ve tako nemški kakor moj „skljutkač“ (nož), pa pravi, da mu slovenskega notarja ni treba! Nespametno! Najbolj pa Matjašiča pika, da se mu je ponesečil njegov načrt, spraviti k Sv. Duhu nemške Marijine brate. V imenu krajnega šol. sveta — pa ne, da bi mu ta dal pooblastilo — je pobiral za to podpise, obetal je Marijinim bratom novozidano šolo, tudi cerkev, je rekel, da jim bo prepustil (!), a vsi ti načrti so šli po vodi, zdaj pa ga to gifta, ker ni mogel Wratschku napraviti tega veselja, da bi ustanovil pri Sv. Duhu nemško kolonijo!

Zdaj pa še njegov oproda, terbejgowski „rihtar“ Vučina! To pa je siromašec; mora tako piskati, kakor mu oča Matjašič pihajo! Da bi iz lastnega nagiba kaj ukrenil, za to nima talentov. Kako je le ta človek prišel na predstojniški stol?

Kat.-narodni volilci galuške in terbejgvske občine! Spodmeknite pri prihodnjih občinskih volitvah tema čudnima „gemeindevorsteheroma“ stolec, da bo jeknilo v ujima, da ne bosta več imela korajže se gor spravljati! To je žalostno, da imajo tako odlične občine slavne jurjevske fare take predstojnike!

Od drugih slavnih bračkovcih ob priliki!
4. Kako pa naše društveno življenje? „Bralno društvo“ deluje, kakor je bilo doslej vajeno, z vnemo. V „mladeniški in dekliški zvezi“ se mladina medsebojno razvedruje z deklamacijami in dnevnimi vprašanji, ter se jo

poučuje zlasti v gospodarskih in pravno-političnih zadevah. Za izobrazbo mladine skrbi tudi mnogovrstna knjižnica. Želeti je le, da bi se zlasti mladeniči nekaj bolj vneto vdeleževali zborovanj! — Na velikonočni pondeljek nam je „Bralno društvo“ s sodelovanjem „mladeniške in dekliske zveze“ priredilo veseli „Emav“, ljudsko veselico, za katero mu je g. Korošak velikodušno prepustil svojo uto. Občinstva je bilo natlačenopolno, ne le domačega, ampak tudi gostov od vseh krajev iz soseske, iz Ljutomer, od Sv. Križa, iz Veržaja, od Kapele, od Sv. Petra, od Negove, od Sv. Benedikta, od Sv. Antona, od Malenedelje itd. Vprizarjala se je igra „Požigalčeva hči“, v kateri so igralci s točnostjo, ki v takem razmerju in v tolikem pomladanskem delu zasluži vse priznanje, izražali misel, kako se grebi starišev kaznujejo še na otrokih. Največji užitek smo pa imeli nad krasnim petjem in tamburanjem. Ni treba posameznosti omenjati, saj je jurjevski pevski zbor kakor tudi tamburaški na glasu daleč naokoli. Slava zavedni mladini jurjevski, čast diletantskemu in tamburaškemu vodji g. Košarju, hvala pevovodji g. Kočbeku! Želimo le, da nam „Bralno društvo“ v kratkem priredi enako veselje! Prosta zabava v prostorih gospe Trstenjakove je bila nad vse živahna!

Sv. Martin pri Vurbergu. Dne 14. maja je predaval pri nas potovalni učitelj g. Jelovšek o živinoreji. Tega predavanja se je udeležilo izvanredno mnogo ljudi; bilo je navzočih nad 130 oseb, ki so z velikim zanimanjem poslušali jako poučljiv govor. G. potovalni učitelj je pojasnil veliki pomen živinoreje sploh posebno pa še svinjerejeza Spod. Štajersko. Potem je razpravljal o oplemenenju mlade živine ter posebno zabičil gospodarjem in gospodinjam, da se naj telice pred dovršeno starostjo dveh let, svinje pa pred enim letom ne pripuščajo k oplemenenju, kajti od premlade živine ne dobimo nikdar krepkega zaroda, zraven pa še krave oziroma svinje same v rasti zelo zaostanejo. Nadalje je povedal, kakšno živinče naj se pusti za plemo. Ravno pri tem živinoreji mnogo grešijo, ker menijo, da je vse eno, kolikero tele ali prase od kolikerega gnezda koli so dobra za plemo. Tu nam je g. potovalni učitelj pojasnil, da so teleta od 3.—8. teleta, pri svinjah pa iz 3. gnezda za plemo najboljša. Se ve bo pri zadnjih pametna gospodinja še izbrala zopet najkrepkejša za plemo in slabejša prodala. Pa bo menda kedo rekel: kako pa naj bo kupec zadovoljen s slabejšimi praseta! Odgovor je lahek. Kupec navadno ne kupuje praseta, da bi si jih obdržal za plemo, ampak za odebeljenje, torej za klanje. Teleta za plemo so nadalje najboljša tista, ki so se v mesecu novembru ali decembru povrgla, in praseta od meseca julija do konca avgusta. Kokoši so za plemo najboljše tiste, ki so se meseca avgusta izvalile. Povedal nam je še nekaj malega o pravilnem krmljenju živine, a radi pomanjkanja časa ni bilo mogoče o tem več govoriti, kar bi bili navzoči gotovo najrajši slišali. A g. potovalni učitelj nam je obljubil, da pride v tem letu še enkrat, in bo potem o tej zadevi dalje govoril. Za ta pomenljivi govor pa mu še enkrat na tem mestu izrekamo najpriščnejšo zahvalo.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Iz šole. Trirazredna ljudska šola v Šmartinu ob Paki se razširi v štirirazrednico. — Stalna učiteljica gđ. Filomena Kosi v Polensaku je dobila dovoljenje za omožitev s tamošnjim stalnim učiteljem gosp. Josipom Gorjup.

Poročil se je dne 22. maja g. Frančišek Zagajšek, brat rajnega preč. gosp. Josipa Zagajšek, bivšega župnika na Muti, z gospd. Terezijo Fišer v Šmartnem pri Slovenjgradu. Dal ljubi Bog mnogo sreče!

Zaročil se je gospod Andrej Levak, veleposestnik in ravnatelj posojilnice v Brežicah, z gospodično Ivano Varlec. Čestitamo!

Mariborske novice. Minolo nedeljo, dne 28. t. m. dopoldne se je peljal majer Henrik Gomzi iz Dolgega dola skozi Tegetthoffovo ulico. Nasproti pridrajoči avtomobil prestraši njegove konje, ki prevržejo voz, pod katerim je obležal Gomzi težko poškodovan. Prepeljali se ga v bolnišnico. — Dne 26. t. m. okoli 10 ure po noči je zapazil redar v gosposki ulici, da se iz trgovine delikates g. J. Prebila kadi. Ko so odprli trgovino, puhnil jim je gost dim nasproti. V shrambi zraven trgovine so goreli zaboji in drugo pohištvo, ki se je vnelo od peči, v kateri so pustili neprevidni uslužbenci ogenj. Lastnik trpi hudo škodo, ker je mnogo uničil ogenj, mnogo pa tudi voda, s katero so gasili. — V Franc-Jožefovi ulici se je pripetila minoli četrtek, dne 25. m. m. velika nesreča. Okoli 4. popoldne se je odtrgal na hiši, katero zida učitelj Gajšek, okrasek ter pobil oder, na katerem so stali trije zidarji. Zidarja Antona Ozima je takoj ubilo, druga dva pa je težko poškodovalo. Ozim je oženjen in oče petih otrok. Ko je žena zvedela o grozoviti smrti svojega moža, je padla nezavestna na tla. Sedaj leži nevarno bolana. — V Mariboru so začeli zadnje dni prav pridno delovati tatovi. V nedeljo, dne 21. maja so ukradli trgovcu Murkoti v Melingu poštne znamke in nekaj drobiža, v noči na 28. m. mes. so pa udrli v trgovino trgovca z železnino Prsteca v Tržaški ulici. Vzeli so za 48 K drobiža. — V soboto popoldne se je pripetila v Pobrežju pri Mariboru grozna nesreča. Hlapec vinotrižca Emanuela Mayer, 21 letni Anton Zmogovec iz Polskave, se je peljal z vozom, v katerega sta bila vprežena dva konja, iz Maribora proti Pobrežju. Naenkrat se konja splašita ter zdirjata divja po cesti. Hlapec je pri tem zgubil ravnotežje na vozu, padel tako nesrečno pod voz, da mu je glavo zmečkalo in popolnoma odrezalo od trupla. Konje so še le komaj v Zerkoveh ustavili.

Klin s klinom! Znani list Marburgerca pozivlja v svoji številki z dne 25. t. m. hišne posestnike mariborske, da naj ne dovolijo, na njihove zidove in plote prilepljati slovenskih lepakov in da jih naj odstranijo. Mi pa pozivljamo vse slovenske občine, da istotako storijo z nemškimi lepaki. Marburgerca piše, da so ti slovenski lepaki „škandal“ za „nemško“ mesto Maribor. Istotako pravimo tudi mi o nemških lepakih po slovenskih občinah in smo že opetovano naglašali, da je za vsako slovensko občino „škandal“, če trpi nemške lepake in sploh nemške napise.

Vojaškega zdravnika je hotel podkupiti nadomestni rezervist Štefan Divjak. Dne 20. marca t. l. je prišel Divjak v mariborsko dravsko vojašnico in je prosil tam zdravnika, naj ga preišče, ker je bolan in ne more služiti. Ko ga je zdravnik preiskal, je videl, da ima v roki tri zlate po 20 K. Na vprašanje, kaj hoče s tem, je rekel, da mu da teh 60 K, če ga oprostijo vojaščine. Zaradi tega je bil Divjak obsojen na šest tednov ječe in še vrh propadejo ti trije zlati.

Nemška surovost. Ker je prinesla „Südt. Presse“ šaljiv dopis o šulferajnski veselici v Slov. Bistrici, napada neki zloben dopisnik na najsravnnejši način v „Marburgerci“ dozdnevnega dopisnika. Piše, da ga bodo ubili kakor steklega psa! Ali si je mogoče misliti surovejše pisave, kakor jo imajo naši spodnještajerski nemčurski listi. Zato so pa tudi njihovi pristaši sami ubijalci, tatovi in goljuhi!

Za vinogradnike je izdalo štajersko namestništvo v Gradcu knjigo: „Vrste ameriških trt, ki so priporočljive za vinograde na Štajerskem.“ Knjigo je predstavil iz nemščine potovalni učitelj g. Ivan Belé.

Izpita iz štajerske zgodovine se je na c. kr. mariborski gimnaziji udeležilo letos 14 učencev četrtega razreda, izmed njih 12 Slovencev. Darila so dobili po naslednji vrsti: 1. Alojzij Resman IV. B, 2. Alojzij Hofbauer IV. A, 3. Anton Peršuh IV. B, 4. Jožef Kokole IV. B, 5. Franc Zelenko IV. B, 6. Dragotin Oštir IV. B, 7. Albin Paulič IV. A, 8. Franc Veble IV. B, 9. Jožef Zajc IV. B, 10. Janez Vranjek

IV. B, 11. Franc Ivanjšek IV. B, 12. Dragotin Leskošek IV. B, 13. Peter Plohl IV. B, 14. Franc Koprivšek IV. B

Iz Kamnice se poroča: Pri sodnji v Mariboru je bil obsojen 24. m. m. 47 letni tesar Sebastian Rumpf na dva meseca ostrega zapor, ker se je v cerkvi nespodobno obnašal.

Sv. Ilj v Slov. gor. Piše se nam: Pa še naj kdo reče, da ne znajo! O pa še kako znajo naši posilincei — namreč dobro pogostiti svoje podrepnike! Pred kolodvorom stoji reklamna deska, ki obljubuje vse, dobro in lepo, tudi, če se ne motim, izvrstna topla in mrzla jedila. No, bila je tista velikanska turnarska slavnost, h kateri je prišlo tri pare turnarjev. Seveda jih je tudi bilo treba imenitno pogostiti, in sicer bolj kakor navadne goste (ki jih sploh ni!) Najbolj imenitni so pač pečeni ali praženi piščanci. Toraj jih gotovo ne sme manjkati! In dali so jih na mizo! O kako je teknilo lačnim nemškimi želodcem! Pa čujte, kaj pravijo hudobni jeziki: bili so to posebne vrste piščanci — bili so navadni domači zajci!!! Da pa to ni res, ve najbolj Žani, ki je piščance kupil pri nekem posestniku. Sadnju in take vrste ljudem se še neki zdaj cedijo sline po dobri kuretini!

Slov. Bistrica. Minoli teden, dne 23. m. m. je prišel v mesto majhen pes, ki je ugriznil 2 letnega sinčka gostilničarja Zupančiča, potem več psov v mestu kakor tudi več psov in svinj v Devinu. Ko so psa ubili, so našli, da je stekel. Vsled tega so ogrizenega otroka poslali na Dunaj, pse in svinje so pa pobili. V Slov. Bistrici in v okolici je zapovedan pasji kontumac.

V Slov. Bistrici so postatali tamošnji nemčurji tako predrzni in sirovi, da se vsakemu poštemu človeku gnusi. Temu pa je večidel kriva narodna brezbriznost v tamošnjih slovenskih krogih. Nobenega shoda, nobene veselice ali kaknega drugega pojava družabnega življenja ni slišati iz Slov. Bistrice. No g. Peter, ali se Vi in Vaši ljudje nič ne gibljete? Pokažite tem zagrizenim nemčurskim prismojencem, kateri si svojo nemčursko navdušenost z žganjem poživljajo, da še ne spite! Narodni krogi naj premišljajo, da se slovenski živeli malo bolj oživi!

Šnops na šulferajnski veselici. V Slov. Bistrici so naredili tamošnji Nemci z nemčurji v proslavo 25letnice šulferajna veselico. Napojili so navzoče z žganjem, da so bolje kričali „haj!“ Šnops v službi šulferajna, to si moramo zapomniti za bodočnost!

Državnozborske dopolnilne volitve za mestno skupino: Maribor, Slovenska Bistrica, Slovenjgradec, Muta, Marenberg, Vuzeznica, Ptuj, Št. Lenart, Ormož, Ljutomer in Središče se vršijo dne 5. julija t. l. Nemci so so tokrat razdeljeni na dva tabora. Nemško-nacionalna stranka kandidira mariborskega podžupana Pfrimerja, vsenemci pa nekoga starega študenta Wastiana iz Gradca. Tudi Slovenci in socijaldemokrati postavijo svojega kandidata.

Poljčanske novice. V kratkem času smo zgubili dva vrla krščanska moža: dne 16. maja je umrl blagi Matevž Bohak v 73. letu svoje starosti, oče č. g. Franca Bohak; dne 26. t. m. nas je pa nenadoma zapustil njegov sosed Simon Fermolšek v 67. letu svoje starosti. Bil je še ta dan jutraj ob 5. uri pri šmarnicah, dopoldne je pridno delal na njivi in v dobri volji z žvižganjem oponašal ptičice v gozdu ter se je opoldne popolnoma zdrav vsedel k obedu; kar mu sredi jedi zastane žlica in bil je rajni. Naj v miru počivata blaga krščanska moža! — Kako se naši posilincei, ki niti pravilno nemški ne znajo, Boga bojijo, pokazal je tukajšnji krčmar in mlinar Alojz Kugler, ki je v nedeljo, dne 21. t. m. imel v svojem mlinu delavca tesarja, ki je razbijal in tolkel v njem, da se je daleč okoli slišalo in se je verno ljudstvo silno hudovalo. In vendar je tako delo ob nedeljah tudi po posvetni postavi prepovedano. — Neumni imajo srečo, mislijo si naši posilincei ter že pridno